

“EMEKLİLİK ATATÜRKÇÜLERİ”

Aydınlık Gazetesi, 14 Mayıs 2012

Yıldırım Koç

Bir “Atatürkçülük” vardır, bir de önüne sıfat getirilmiş, özünden koparılmış sözde Atatürkçülük.

Atatürkçülüğün özü bağımsızlıkçılıktır ve anti-emperyalizmdir; 1937 yılında Anayasamıza eklenen temel ilkelerdir: Cumhuriyetçilik, milliyetçilik, halkçılık, devletçilik, laiklik ve devrimcilik.

“Gardrop Atatürkçülüğü,” “29 Ekimlerde lüks otellerde balo düzenleme Atatürkçülüğü” ise Atatürkçülüğün çürütmenin biçimleridir.

Hele “bizim oğlanlar Atatürkçülüğü” bir rezilliktir. Anımsanacağı gibi, 12 Eylül darbesi sonrasında ABD Başkanı Carter’a “bizim oğlanlar işi becerdi” denmişti. “Bizim oğlanlar”, askeri tutukevlerinde Atatürk’ün Gençliğe Hitabesi’ni ve Orduya Mesajı’nı birer işkence aracına dönüştürerek, görevlerini hakkıyla yerine getirdiler.

Bir de “emeklilik Atatürkçülüğü” var.

Koca bir ömür geçiriyorsunuz. Bu koca ömrünüzde Türkiye’nin bağımsızlığı, aydınlanma, cumhuriyetçilik, halkçılık, devletçilik, laiklik ve devrimcilik gibi düşünceler sizi hiç mi hiç ilgilendirmiyor.

Sizin tek hedefiniz işinizi elinizden kaçırmamak, işinizde yükselmek, daha çok kazanmak.

Gerisi size göre hikaye.

Türkiye Amerikan üsleriyle dolduruluyor. Susuyorsunuz.

Türkiye’de 12 Mart ve 12 Eylül darbeleri oluyor; 600 binden fazla insan gözaltına alınıyor; işkenceden geçiriliyor. 17 yaşında bir çocuk asılıyor. Susuyorsunuz, tırsıyorsunuz.

Türkiye’nin ekonomisine ve siyasetine emperyalistler hakim oluyor; “15 günde 15 yasa çıkarılacak” dendiğinde bu emir yerine getiriliyor. Susuyorsunuz.

Türkiye’de sermayedarların hakimiyeti artıyor; milyonlarca işçinin ve memurun hakları gaspediliyor. Susuyorsunuz.

Atatürk’ün devletçiliğinin ürünü fabrikalar, limanlar, madenler, barajlar yağmalanıyor. Susuyorsunuz.

Nereye kadar susuyorsunuz?

Emekli olana kadar.

Yaşınız 70’lere yaklaştığında mecburen emekli olduktan sonra, aklınıza Atatürk geliyor. Evde veya kahvede vakit geçirmek yerine, belirli çevrelerin de teşviki, desteği ve yönlendirmesiyle, Atatürkçülük yapmaya karar veriyorsunuz.

Geç de olsa aklınıza Atatürk’ün gelmesi iyi.

Ancak bu “emeklilik Atatürkçülüğü”nde bağımsızlık, anti-emperyalizm, cumhuriyetçilik, halkçılık, devletçilik, laiklik ve devrimcilik var mı?

“Okumuşluk”la “aydın”lık farklıdır.

Türkiye’de “okumuş” çoktur.

Türkiye’de aydın olmak ise çok zordur.

Benim bu konuda örnek kabul ettiğim kişi, sevgili hocam Prof.Dr.Alpaslan Işıklı.

Aydın olabilmenin göstergelerinden biri, anılarını yazabilmektir.

Alpaslan Hoca’nın en sevdiğim kitabı, anılarını anlattığı “Gün Doğmadan”dır.

Anılarını kim yazabilir?

Tüm yaşamı boyunca mücadeleye katılmış ve daima dik durabilmiş olanlar.

Yalan yazarsanız sizi rezil ederler.

Yazacak mücadeleniz yoksa, ömrünüz bir işyerinin sınırları içinde ve meslek/maîşet kaygılarıyla geçmişse, haddinizi bileceksiniz; elinize kalemi almayacaksınız, susacaksınız, dizinizi kırıp oturacaksınız.

Alpaslan Hoca 50 yılı aşkın süredir Türkiye’nin bağımsızlığı için, anti-emperyalist bir çizgiden taviz vermeden ve hiçbir kişisel zaaf göstermeden mücadele ediyor.

Bazıları Alpaslan Hoca’nın eleştirilerinde bazen acımasız olduğunu söylerler.

Haklıdır, hakkıdır.

O kadar çok ihanete, o kadar çok korkaklığa, o kadar çok ahlaksızlığa tanık olmuştur ki, haddini aşanlara karşı acımasızdır.

Haklıdır; çünkü Türkiye gibi büyük dalgalanmaların yaşandığı bir ülkede her koşulda mücadele etmiştir; Atatürkçülük emekli olduktan sonra aklına gelmemiştir, milletvekilliği hesabı yapmamıştır.

Alpaslan Hoca Atatürkçüdür; “emeklilik Atatürkçüsü” değildir.